

JĒZUS KALPO SABIEDRĪBAI

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Lūk. 4:16-19, 10:25-37, Mat. 5:13, Jes. 2:8, Jāņa 4:35-38, Mat. 13:3-9.

ATMIŅAS PANTS:

“Jēzus pārstaigāja visu Galileju, mācīdams viņu sinagogās un sludinādams Valstības evaņģēliju, un dziedinādams visus slimos un vārgos.” (Mat. 4:23)

Roberts Luiss Stīvensons, pazīstams kā piedzīvojumu stāsta “Bagātību sala” autors, bija slimīgs zēns, kas nevarēja regulāri apmeklēt skolu. Beidzot vecāki nolīga skolotāju, kas viņu mācīja, un aukli, lai palīdzētu tikt galā ar viņa personīgajām vajadzībām. Kādu nakti, kad aukle ienāca apraudzīt viņu pirms došanās gulēt, viņš atradās ārpus gultas, plauksts un degunu piespiedis pie loga. Aukle stingri pavēlēja viņam doties atpakaļ gultā, lai nesaukstētos.

Roberts viņai atbildēja: “Atnāc pie loga un paskaties, ko es redzu.”

Aukle pienāca. Uz ielas varēja redzēt, kā vīrs iededzina ielu laternas. “Redzi,” Roberts teica, “vīrietis taisa caurumus tumsā!” (Margaret Davis, Fear Not! Is There Anything Too Hard for God? (Aspect Books), p. 332)

Mēs mazliet esam ielūkojušies tajā, ko Vecā Derība saka par palīdzēšanu trūkcumcietējiem. Tagad ielūkosimies, ko saka Jaunā Derība, un vai labākā vieta, kur sākt, nav Jēzus? Viena no Jēzus labi zināmajām mācībām ir tā, ka mums ir jābūt “pasaules gaismai” (Mat. 5:14). To darot, mēs atspoguļojam Jēzu, pasaules Patieso Gaismu (Jāņa 8:12). Jēzus mācības, kuras viņš atklāja Savā zemes kalpošanā, ir spēcīga pamācība tam, kā mēs ar Viņa starpniecību varam taisīt caurumus tumsā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 30. jūlijā.

Jēzus misija

Jēzus, jaunais skolotājs no Nācaretes, Galilejas reģionā bija kļuvis ļoti populārs (Lūk. 4:15). Kad Viņš runāja, "ļaudis brīnījās par Viņa mācību, jo Viņš tos mācīja kā tāds, kam vara, un ne kā viņu rakstu mācītāji" (Mat. 7:28, 29). Kādu sabatu, kad Jēzum iedeva Jesajas grāmatas rulli, Viņš izlasīja pirmos divus Jes. 61. nodaļas pantus, apstājoties teikuma vidū, tieši pirms frāzes "un mūsu Dieva atmaksas dienu" (Jes. 61:2).

Izlasi Lūk. 4:16-19. Kur iepriekš mēs esam dzirdējuši šos vārdus? (Sk. Jes. 61, 2). Ko Jēzus pasludināja, lasot šos pantus? _____

Kā mēs jau redzējām, frāze "Kunga laipnības gads" ir attiecināms uz gaviju gadu (3. Moz. 25. nod.). Šajā Nācaretes apmeklējumā Jēzus citē pantus par Mesiju no Svētajiem Rakstiem un pārlicina Savus klausītājus, ka "šodien ir piepildījies šis raksts, ko jūs dzirdējāt" (Lūk. 4:21). Šajā svētrunā Viņš atklāj Sevi kā Svaidīto, kas sludina labo vēsti apspiestajiem, brīvību tiem, kas ir važās, redzi akļajiem un atjaunošanas svinības. Šis saraksts labi apraksta Viņa zemes kalpošanu, kas bija vērsta uz mācīšanu, dziedināšanu un kalpošanu, īpaši tiem, kam ir vajadzība.

Kāpēc Jēzus apstājās, nepabeidzis teikumu Jes. 61:2? _____

Varbūt Jēzus apstājās pirms frāzes "mūsu Dieva atmaksas diena" tāpēc, ka Viņš negribēja, lai Viņa kalpošana asociējas ar valdošo priekšstatu, ka Mesija nāks, lai vadītu armijas un uzvarētu Israēla apspiedējus, pakļaujot viņus Israēla varai. Tas bija nepareizs priekšstats, kas diemžēl neļāva daudziem Viņa tautiešiem ieraudzīt Viņu un Viņa kalpošanu tādu, kāda tā patiesām bija. Tā vietā Viņš pievērsās plāniem, ko Viņš darīs to labā, kam Viņš varēja palīdzēt tieši tajā brīdī, neskatoties uz tā laika politisko situāciju.

Ko Jēzus teiktais par Savu kalpošanu mums māca? Tas ir, ko mums vajadzētu paņemt sev, izceļot praktisko darbu, kas mums jādara? _____

Mīli savu tuvāko

“Mīli Kungu, savu Dievu, no visas savas sirds un no visas savas dvēseles, un ar visu savu spēku, un ar visu savu prātu un savu tuvāko kā sevi pašu.” (Lūk. 10:27)

Izlasi Lūk. 10:25-37. Kāda vēsts mums šeit ir dota attiecībā uz visu jautājumu par palīdzēšanu tiem, kam ir kāda vajadzība? _____

Likuma zinātājs saprata, ka visi baušļi ir saistīti ar šo – “mīlēt Dievu” ar visu, kas tev ir, un “mīlēt savu tuvāko kā sevi pašu”. Jautājums, kas palicis neatbildēts, bija: “Kurš ir mans tuvākais?”

Ņemot vērā, ka valdošā doma Kristus laikā bija cienīt sevi pašu kā tuvāko un uzskatīt visus citus par nepiederošiem, šis likuma eksperts gribēja, lai Jēzus apskaidro šo jautājumu. Līdzība, ko Jēzus stāsta, atklāj pilnīgi citu skatījumu. Tuvākais ir ikviens, ko mēs sastopam un kas ir nonācis grūtībās. Būt par tuvāko nozīmē apmierināt tuvākā vajadzības. Priesteris un levīts bija vairāk nobažījušies par savu šķīstību un savu dievišķo pienākumu pasargāšanu no apgānīšanas. Kāds ērts veids, lai izmantotu savu reliģiju kā aizbildinājumu, lai nebūtu jāmirst savam es, palīdzot kādam, kas visticamāk nekad nevarēs atlīdzināt!

Turpretī samarietis uzskatīja šo ievainoto – “nepiederošo” un “ienaidnieku” – par savu tuvāko, žēlsirdīgi sniedzot viņam palīdzību, nevis domājot par sevi. Lieta tāda, ka tā vietā, lai jautātu: “Kurš ir mans tuvākais?”, mums ir jājautā: “Kurš būs tuvākais apspiestajam un nomāktajam?”. Nav svarīgi, kas ir šis cilvēks; ja viņš ir nonācis grūtībās, tad mums viņam ir jāpalīdz. Punkts.

“Šajā ziņā Dievs neatzīst nekādus cilvēku dalījumus tautībās, rasēs vai sabiedrības šķirās. Viņš ir visas cilvēces Radītājs. Tā kā visi cilvēki ir radīti, viņi pieder vienai ģimenei; arī pateicoties pestīšanai, visi ir viens. Kristus nāca, lai nojauktu katru starpsienu, atvērtu ieeju katrā tempļa nodalījumā, lai Dievs būtu brīvi pieejams katrai dvēselei. Viņa mīlestība ir tik plaša, tik dziļa un tik pilnīga, ka tā nonāk visur.” (E. Vaita “Kristus līdzības” 386. lpp.)

Kādi aizspriedumi traucē tev būt tādām tuvākajam, kādam vajadzētu būt?

Visa recepte

“Jūs esat zemes sāls.” (Mat. 5:13)

Šajā pantā Jēzus aicina Savus sekotājus būt “sālim”, kas ir pārveidojošs līdzeklis. Draudze ir “sālstrauks”, kas satur “zemes sāli”. Ar ko šim sālim jāsavajucas? Tikai ar mums pašiem vai ar sastāvdaļām, kas ir atšķirīgas no mums?

Atbildi uz šo jautājumu tu varēsi labāk saprast, ja piepildīsi vienu maizes šķīvi tikai ar sāli un otru – ar maizi, kuras sastāvā ir sāls. Pirmajā šķīvī visa recepte ir tikai sāls. Tas diez vai būs garšīgi, drīzāk neēdami. Otrajā šķīvī sāls ir daļa no receptes un ir sajaukts ar sastāvdaļām, kas ir atšķirīgas. Tas pārveido negaršīgu maizes klaipu par garšīgu. Sāls dara vairāk laba, ja tā ir sajaukusies ar atšķirīgiem elementiem. Tieši tāpat ir ar kristiešiem. Tas nenotiks, ja mēs paliekam ērtā draudzes “sālstraukā”.

Tādējādi šeit ir atklāta doma, ko mums nevajadzētu palaist garām. Mēs varam būt morāli tīri, nesmēķējot vai nelietojot alkoholu, nedzīrojot vai nespēlējot azartspēles, kā arī neiesaistoties noziegumos. Tas viss ir svarīgi. Bet jautājums nav tikai par to, ko mēs nedarām. Tas drīzāk ir: ko mēs darām? Tas ir, ko mēs darām, lai palīdzētu vietējai sabiedrībai un tiem, kas ir nonākuši grūtībās?

Izlasī vēlreiz Mat. 5:13, pievēršot uzmanību tam, kas tālāk teikts pantā. Kā sāls var zaudēt sāļumu? _____

“Bet, ja sāls ir zaudējis sāļumu; ja ir tikai dievbijības apliecība bez Kristus mīlestības, tad nav spēka uz labu. Dzīve nevar radīt glābjošu ietekmi uz pasauli.” (E. Vaita “Laikmeta ilgas” 439. lpp.)

Atgriezīsimies pie receptes simbola. Kā mēs redzējām, ja viss, kas mums ir, ir sāls, tad nav labi. Patiesībā pārāk daudz sāls uzturā var būt toksisks. Sālim ir jāsavajucas ar kaut ko, kas ir citādāks nekā pats sāls. Tāpēc, ja mēs būsim tādi paši kā pasaule vai pat pārāk daudz līdzīgi pasaulei, mēs neienesīsim tajā nekādas izmaiņas. Mums nebūs nekā, ko piedāvāt. Sāls kļūst nekam nederīga. Un ko Jēzus saka, kas ar to tad notiek?

Tomēr, uzņēmuši Kristus mīlestības garšu, mēs ilgosimies kļūt “piederošie” “nepiederošajiem”, sajaukties ar citiem, lai kļūtu par pārveidojošu līdzekli, lai būtu tas, kas ienes pozitīvu pārmaiņu viņu dzīvēs un izplatoties vadītu citus pie tā, kam dzīvē ir nozīme: pie glābšanas Jēzū.

Izlasī 5. Moz. 12:30, 31:20, Jes. 2:8. No kādām briesmām brīdina šie panti, un kā mēs varam būt uzmanīgi, lai neiekristu šajās lamatās? _____

Būt zemkopim

Izlasi Jāņa 4:35-38. Ko Jēzus mums šeit pasaka par atšķirīgajiem soļiem, kas vajadzīgi, lai aizsniegtu dvēseles? _____

Zemkopja darbs ir daudzšķautņains. Citiem lauksaimniecības darbiem ir jābūt padarītiem, lai raža būtu bagātīga (Mat. 9:35-38). Kunga pļaujas laukā ir vajadzīgi ne tikai plāvēji. Vai tu vari iedomāties, ka zemkopis ražas novākšanas laikā teiktu saviem strādniekiem: "Ir ražas laiks, tāpēc mums jāsāk sēt"? Ražas novākšana seko citiem zemkopības darbiem.

Zemkopība ietver augsnes sagatavošanu, jo ne visa augsne uzreiz ir laba. (Mat. 13:3-9) Ko tava draudze var darīt vietējā sabiedrībā, lai mīkstinātu "cietu zemi" un novāktu "akmeņus" un "ērķškus"? _____

Strādnieki ir darījuši smagos lauku darbus pirms ražas novākšanas, un citi strādnieki gūst labumu no viņu darba. Dažreiz evaņģēlizācijas stratēģija uzsver vairāk pļaušanu nekā pirms tam esošos darbus. Tam tā nevajadzētu būt. Augsnei vajadzētu tikt sagatavotai, pirms uzrodas evaņģēlists un sāk sludināt, cerot vākt bagātīgu ražu.

Mums vajadzētu raudzīties uz darbu pļaujas laukā kā uz procesu: augsnes pārbaudīšana, augsnes sagatavošana/apstrāde, sēšana, laistīšana, mēslošana, kaitēkļu apkarošana, gaidīšana, ražas vākšana un saglabāšana.

Ražas novākšana ir tikai viena procesa daļa. Draudzē "zemkopības" process varētu iekļaut augsnes pārbaudīšanas aktivitātes, piemēram, aptaujas par sabiedrības vajadzībām, demogrāfijas izpēti un intervijas ar vietējiem vadītājiem. Var būt arī augsnes sagatavošanas/apstrādes aktivitātes, piemēram, apmierinot kādu no sabiedrības vajadzībām, kas atklājās aptaujā; sēšanas un stādīšanas aktivitātes, piemēram, semināri, Bībeles izpēte un mazās grupas; kā arī lūgšanas pēc lietus – pēc Svētā Gara. Tikai nedaudzi tiek mantoti Kristus pēc pirmās saskarsmes. Mums ir jādarbomas pie viņiem ar daudzu saskarsmju procesu, palielinot iespējamību, ka viņi būs gatavi pļaujai. Ja mēs paļaujamies tikai uz izkaisītiem notikumiem, tad, visticamāk, jaunie augi neizdzīvos līdz ražas novākšanai.

Kādai vajadzētu būt tavai lomai dvēseļu mantošanas procesā pretēji tam, kādu lomu tu ieņem tagad? _____

Draudžu veidošana

Izlasi Mat. 10:5-10. Kāpēc Jēzus izsūtīja Savus mācekļus uz apkārtējām pilsētām un ciemiem bez jebkādiem resursiem? _____

Šķiet dīvaini, ka Jēzus mācekļiem bija tiešas pavēles ieiet savā kalpošanas teritorijā ar pavisam maziem resursiem sevis uzturēšanai. Acīmredzot Jēzus nolika mācekļus šajā situācijā, lai mācītu viņiem atkarību no Dieva un novērtēt draudzīgas attiecības, kalpojot vietējiem iedzīvotājiem, kas tad pietiekami novērtēs viņu pakalpojumu un nodrošinās kalpošanai atbalstu.

Mācītāja Frenka vietējā savienība lūdza viņu izveidot draudzi kādā lielās pilsētas daļā, kurā nebija neviena adventista. Sākumā viņam nebija tam līdzekļu. Viņš paņēma karti un noteica pilsētas daļas robežas, kā arī izpētīja šīs daļas iedzīvotāju demogrāfiju. Tad viņš novietoja savu mašīnu apgabala rosīgākajā daļā un sāka iet no viena uzņēmuma pie nākamā, uzdodot jautājumus par dzīvi šajā rajonā. Viņš apmeklēja politisko partiju, uzņēmumu un sociālo aģentūru vadītājus, uzdodot jautājumu par vislielāko vajadzību šajā kopienā. Viņš iepazinās ar dažiem vietējiem iedzīvotājiem, kas uzaicināja viņu pievienoties vietējam pilsoņu klubam. Tur viņš iepazinās ar citiem vadītājiem, kas pavēra viņam iespēju nomāt vietējās presbiterāņu draudzes piebūvi. Pilsoņu kluba locekļi sagādāja nedaudz naudas, lai nopirktu krāsu un tīrīšanas līdzekļus piebūves remontam, lai pēc tam to izmantotu pakalpojumu sniegšanai. Intervijas ar kopienas vadītājiem norādīja, ka veselība ir viena no svarīgākajām sabiedrības vajadzībām. Tāpēc mācītājs Frenks sapulcināja brīvprātīgo komandu, kas veica dažādus veselības pārbaudes testus un piebūvē organizēja sanāksmes vietējiem iedzīvotājiem. Tie, kam patika veselības pārbaudes testi un programmas, palīdzēja segt izdevumus. Drīz tika iesākta sabatskola, ko daži sāka apmeklēt. Mācītājs Frenks drīz uzzināja, ka viens no vislabākajiem veidiem, kā izveidot draudzi, ir kalpot vietējās sabiedrības vajadzībām. Šī uz sabiedrību balstītā kalpošana palīdzēja rasties septītās dienas adventistu draudzei ar vairāk nekā 140 locekļiem.

Mācītāja Frenka stāsts ilustrē to, kas var notikt, ja mēs sekojam Jēzus mācībām, lai aizsniegtu sabiedrību. Kā Jēzus izdzīvoja šo mācību par kalpošanu Savā dzīvē? Nākamajā nedēļā mēs sāksim pētīt Kristus kalpošanas metodi, kas "dos patiesu veiksmi, aizsniedzot cilvēkus". (E. Vaita "Kristus dziedinošā kalpošana", 143. lpp.)

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi citas Jēzus mācības, kas liecina par tavu un tavas draudzes lomu sabiedrībā: Mat. 7:12, 23:23, 25:31-46, Marka 4:1-34, 6:1-13, Lūk. 6:36, 11:42, 12:13-21, 14:16-24, 16:13, 18:18-27, 19:1-10, Jāņa 10:10, 12:8, 17:13-18. Izlasi E. Vaitas grāmatā "Laikmetu ilgas" nodaļu "Vismazākais no šiem maniem brāļiem" un izdevumā "Signs of the Times" nodaļu "The Missionary's Pattern" 1894. gada 19. martā.

"Ja draudze nav pasaules gaisma, tad tā ir tumsa." (E. Vaita "Signs of the Times" 1893. gada 11. sept.) Šī ir spēcīga doma. Tā atgādina mums Jēzus vārdus: "Kas nav ar mani, tas ir pret mani, un, kas ar mani nesavāc, tas izkaisa." (Mat. 12:30) Jēzus pasaka skaidri: lielajā cīņā nav neitrālas teritorijas. Mēs esam vai nu Kristus, vai velna pusē. Ja tev ir dota liela gaisma, bet tu neko nedari ar to, tad tas patiešām nozīmē, ka tu darbojies pret to. Mēs esam aicināti būt par gaismu pasaulē; ja mēs neesam gaisma, tad esam tumsa. Lai gan tiešais konteksts ir atšķirīgs, princips ir tāds pats: "Ja tava acs ir ļauna, tad visa tava miesa būs aptumšota. Ja nu gaisma, kas tevī, ir tumsa, cik liela tad ir pati tumsa!" (Mat. 6:23) Varbūt to visu var apkopot ar vārdiem: "Bet, kas nezinādams darījis to, par ko pelnījis sitienus, tas saņems maz. No ikviena, kam daudz dots, daudz prasīs un, kam daudz uzticēts, no tā vairāk atprasīs." (Lūk. 12:48)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārrunājiet, kā mums ir jāsajaucas ar pasauli, lai aizsniegtu citus. Kā šeit iegūt pareizo līdzsvaru; tas ir, kā sajaukties ar pasauli tā, lai mēs varam izdarīt citiem kaut ko labu, vienlaikus pārāk neaizraujoties ar to, lai risinājuma vietā paši neklūtu par problēmu?

2. Bieži vien, ja mēs esam iesaistīti vietējās sabiedrības dzīvē, rodas jautājums par politiku. Galu galā, daudzi jautājumi, kuros mēs gribam sniegt palīdzību, ir saistīti ar politiku, piemēram, palīdzība trūkcietējiem, izglītība, veselības aprūpe. Kā mēs varam būt uzmanīgi, lai neļautu nenovēršamajai politiķu polarizācijai sabojāt to, ko mēs gribam darīt? Neliela politiska iesaistīšanās, šķiet, ir neizbēgama. Kā mēs varam nostādīt sevi tā, lai pēc iespējas izvairītos no politiskajām cīņām?

3. No otras puses, vai ir tādas situācijas, kurās mums ir jābūt politiskajās aprindās, lai labāk kalpotu sabiedrībai? Ja jā, tad kādas tās ir un kā mēs varam rīkoties, lai neciestu mūsu uzdevums nest evaņģēliju?